

dernæst blev det overdraget til Tyskere, som nu driver det. I Virkeligheden drives det danske Koloniallotteri af tyske Banker med deres Agenter, og dette danske Koloniallotteris Lodder sælges for en Del her i Landet og for den øvrige Dels Vedkommende i Udlandet paa forskellige Pladser, men har ikke det fjerneste med Vestindien at gøre. Som man ved, blev der gjort et Forsøg paa at faa det indført paa St. Thomas, men det mislykkedes, og efter den Tid sælges Lodderne omkring i Verden, jeg ved ikke hvor, men for Vestindiens Vedkommende er Salget vistnok ganske forsvindende eller intet. Dette Koloniallotteri giver altsaa Staten en Indtægt, og i Loven om Lotteriet staar følgende, som jeg maaske med Formandens Tilladelse maa oplæse: „Fra det nævnte Tidspunkt“ — det vil sige fra det Tidspunkt, da Kolonialloven ændret traadte i Kraft, nemlig i 1907 — „indgaar disse Indtægter“ — nemlig Indtægterne af Lotteriet — „i Statskassen. Forlods dækkes heraf de af Statskassen i Enhold til den ændrede Kolonialloy overtagne vestindiske Udgifter“. Det er Koloniallotteriets Formaal, hertil skal Indtægterne bruges. „Hvad der bliver tilovers, fordeles, saa længe Antallet af Lodder i hver Serie ikke overstiger 25,000“ — hvad der i Øjeblikket ikke er Tilfældet — „mellem de vestindiske Kolonialkasser og St. Thomas Havn efter et af Finansministeren for hvert Aar fastsat Forhold“. Nu er ikke det Tilfælde indtraadt, at der er blevet noget tilovers, og følgelig har Finansministeren efter den foreliggende Lovgivning ikke kunnet bære sig anderledes ad end at tage Indtægten ind i Statskassen og anbringe den paa Finansloven som en Dækning af Udgiften til de vestindiske Øer. Jeg har i Folketinget sagt, og det staar jeg ogsaa ved, at det er en ganske almindelig Statsindtægt. Om dens Udspring just er det, man kunde ønske, er en anden Sag. Jeg for min Del har aldrig været nogen Tilhænger af det Lotteri og mindst af alt af, at et dansk Lotteri, som til en vis Grad gaar under Statens Navn, i hvert Fald under Statskontrol, sælges rundt omkring i Verden af Agenter, som igen er afhængige af tyske Banker. Men saaledes er det nu en Gang, og Forholdet er altsaa det, at denne Indtægt skal benyttes efter Loven paa en ganske bestemt Maade, saaledes at Finansministeren intet Valg har. Derfor maa det ærede Medlem virkelig tage det i sig igen, at Koloniallotteriet ikke benyttes ganske saaledes, som Lovgivningsmagten

har bestemt. Der har ikke været nogen Mulighed for at benytte det paa nogen anden Maade.

Saa sagde det ærede Medlem, at de Privatmænd, som den Gang havde lovet at ophjælpe Vestindien, havde gjort deres Pligt, hvad jeg for mit Vedkommende aldrig har nægtet. Det ærede Medlem ved for øvrigt meget godt, at jeg har anerkendt det Arbejde, som er gjort af disse Mænd, og forsvaret det mod Angreb fra anden Side. I hvert Fald har det ærede Medlem takket mig privat derfor. Om han vil gøre det offentligt, er jeg ikke saa sikker paa i disse Tider, hvor adskillige Mænd har mere Courage til privat at tilkendegive mig deres Sympati, end de har til at gøre det offentligt, men det ærede Medlem ved i hvert Fald meget godt, at jeg altid har anerkendt dette Arbejde. Men naar det ærede Medlem saa følger til, at hvad der er bristet, det er Lovgivningsmagtens Pligt, saa skal jeg dertil sige, at det gaar jo saaledes — det ærede Medlem ved det meget godt —, at Interessen og Sympatien for de vestindiske Øer vækkes kun i det Øjeblik, hvor man staar overfor deres Afstaaelse. Saa længe Øerne ligger hen i det karaibiske Hav, er der ingen her, der tænker paa dem, de er alt for langt borte herfra til, at man kan skænke dem nogen Tanke, men de drages pludselig helt nær til os i det Øjeblik — og det forstaar jeg meget godt —, hvor der er Tale om, at de skal afstaa. Saa opvækkes der en Sympati for dem, som man ingen Sinde tidligere har hørt noget om. At Privatfolk har arbejdet for Øerne delvis med Held og delvis med Uheld, er en Ting for sig, men det danske Folk har i Virkeligheden aldrig nogen Sinde interesseret sig for dem. Det har vist sig derved, at Øerne overhovedet ikke er blevet befolket af Danske, at Danskere har holdt sig borte derfra. Og naar det ærede Medlem i Slutningen af sit Foredrag undrede sig over, at det danske Landbrug ikke har interesseret sig for Øerne, saa kan han kun derved konstatere den Kendsgerning, at dansk Landbrug og de vestindiske Øer ikke har haft noget som helst Fællesskab i de foregaaende Aar. Lovgivningsmagten har ikke været til at anvende overfor Øerne, jeg antager, fordi Folket ikke har Interesse for dem, og fordi det er fra Folket, at det skal komme, naar Lovgivningsmagten skal træde op.

Naar endelig det ærede Medlem talte om, hvorledes Forholdene har været, medens jeg har været Finansminister, og